

Asia: VN/18153/2021

Lausuntopyyntö koskien Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan valtion maalle perustettavia luonnonsuojelualueita

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Lausuntopyyntö 20.10.2021 (Dnro VN/18153/2021)

LAUSUNTO KOSKIEN POHJOIS-POHJANMAAN MAAKUNTAAN VALTION MAALLE PERUSTETTAVIA LUONNONSUOJELUALUEITA

Lausunnon aiheena on Pohjois-Pohjanmaan maakunnassa Oulun seudulla sijaitsevien, valtion hallinnassa olevien valtakunnallisiin suojeluohjelmiin tai Natura 2000 -verkostoon kuuluvien sekä eräiden muiden valtiolle luonnonsuojelutarkoituksiin hankittujen alueiden perustaminen luonnonsuojelualueiksi.

Valtioneuvoston asetuksella suojeltavien alueiden yhteispinta-ala on 35 984 hehtaaria ja ympäristöministeriön asetuksella suojeltavien alueiden 576 hehtaaria, mikä on maakuntatasoa ajatellen suuruudeltaan merkittävä pinta-ala. Suojeltavien alueiden lukumäärä on yhteensä 47 kappaletta, kun lasketaan yhteen valtioneuvoston ja ympäristöministeriön asetuksella perustettavat suojelualueet.

Nykytila

Esityksen kohteena olevilla alueilla niistä suurimmalla osalla on voitu aiemmin metsästää. Metsästäjäliiton mielestä metsästyksen mahdollisimman laaja jatkuminen nyt perustettavilla alueilla on välttämätöntä muun muassa luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja runsastuessaan

mahdollista vahinkoa tuottavien lajien hallinnan näkökulmasta. Kestävä metsästys on muiden luonnonkäyttömuotojen kanssa yhdenvertaisena tärkeä osa virkistystä ja maakunnan kulttuuriperintöä.

On olemassa lukuisia hyviä esimerkkejä siitä, miten metsästys ja muu virkistyskäyttö ovat hyvin yhteensovittavissa. Muu virkistyskäyttö luonnonsuojelualueilla tapahtuu pääsääntöisesti alkukesästä alkusyksyyn, etupäässä viikonloppuisin. Lisäksi suurin osa esitetyistä suojelualueista ei ole maantieteellisen sijaintinsa vuoksi vilkkaan virkistyskäytön piirissä, joten ristiriitoja metsästyksen sovittamisessa muiden käyttömuotojen kanssa ei käytännössä ole.

Esityksen vaikutukset metsästykseen

Monet nyt suojeltavat alueet ovat olleet aiemmin paikallisten metsästysseurojen metsästysvuokramaita mahdollisen yksityisomistuksensa aikana sekä myöhemmin valtiolle lunastamisen myötä metsästysoikeus Metsähallitukselta vuokrattuna. Kun alueet lunastettiin Natura 2000 -verkoston suojelualueiksi, yksityisten maanomistajien peruslähtökohta oli, ettei metsästysoikeutta tule rajoittaa kyseisillä alueilla. Tästä lupauksesta tulee Metsästäjäliiton mielestä pitää kiinni.

Metsästys on luonnonsuojelulain nykysäädösten mukaan lähtökohtaisesti Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan perustettavilla suojelualueilla kielletty, lukuun ottamatta Vaalan ja Pudasjärven kunnissa sijaitsevia alueita, joissa metsästyslain 8§ kuntalaisilla on vapaa metsästysoikeus valtion mailla. Poikkeuksia metsästyskiellon suhteen on mahdollista kuitenkin tehdä ML 8§ alueen ulkopuolellakin.

Valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla luonnonsuojelulain 17 a §:n 3 momentin mukaan metsästys voidaan sallia, jos se ei vaaranna alueen perustamistarkoitusta tai aiheuta haittaa alueen muulle käytölle. Suurimmalla osalla Pohjois-Pohjanmaalle perustettavia suojelualueista tilanne onkin juuri kuvatun kaltainen, eli metsästyksen salliminen ei vaaranna alueen perustamistarkoitusta eikä haittaa alueen muuta käyttöä.

Perustettavilla alueilla suojelun päätarkoituksena on säilyttää nämä alueet luonnontilaisina ja turvata niiden ekosysteemien häiriötön kehitys, tarvittaessa myös ennallistamalla muuttuneita luonnonympäristöjä tai hoitamalla luonnonhoitoa vaativia kohteita. Metsästyksen ei siten voida katsoa millään muotoa haittaavan edellä mainittujen luontotyyppien eikä elinympäristöjen suojelua. Metsästys sijoittuu tyypillisesti syrjäisemmille osille alueita ja ajankohdallisesti syksyyn ja talveen siten, että se ei haittaa muuta virkistyskäyttöä. Metsästäjäliitto yhtyy esimerkiksi BirdLife Suomen jo aiemmin suojelualuevalmisteluissa esittämään näkemykseen, jonka mukaan metsästyksen salliminen tekee suojelun hyväksyttävämmäksi paikallisen yhteisön keskuudessa.

Pohjois-Pohjanmaalle valtioneuvoston asetuksella perustettavien suojelualueiden rauhoitussäännöksissä on asetusluonnoksessa lueteltuna nyt jonkin verran metsästyksen mahdollistavia poikkeuksia, mitä Metsästäjäliitto pitää myönteisenä kehityksenä. Sallittujen riistalajien suhteen asetusesityksessä ei pääosin ole tehty tarpeettomia metsästysaikarajauksia (lukuun ottamatta vieraspetoja ja kettua), kuten joissakin aiemmissa suojelualuevalmisteluprosesseissa, vaan metsästystä säädellään kunkin lajin yleisten metsästysaikojen mukaisesti. Tämä on Metsästäjäliiton mielestä hyvä asia.

Sallittujen riistalajien luettelo tulisi olla kattavampi. Paikalliset metsästäjät nostavat esille erityisesti hirven, jäniseläimet, metsäkanalinnut, pienpedot, kanadanmajavan, villisian, hylkeet sekä etenkin suurpetojen metsästyksen jatkumisen. Metsästysseuroja ja heidän näkemyksiään tulee näissä tilaisuuksissa aidosti kuunnella eikä vain kuulla nimellisesti.

Laji- ja lajiryhmäkohtainen tarkastelu

Minkki, supikoira ja kettu

Metsästäjäliitto pitää tärkeänä, että minkin ja supikoiran pyynti tulee sallia valtioneuvoston perustamisasetuksessa luonnonsuojelulain 17a §:n nojalla kaikilla suojeltavilla alueilla, jolloin kullekin alueelle ei tarvita erillistä luonnonsuojelulain 15 §:n mukaista poikkeuslupaa. Erillinen poikkeuslupa näiden lajien pyyntiä varten lisää tarpeettomasti lupabyrokratiaa ja käytännössä tarpeettomasti lopettaisi haitallisten vieraspetojen metsästyksen.

Minkki ja supikoira ovat haitallisia vieraslajeja ja ne ovat erityisen haitallisia linnustolle merkittäväillä luonnonsuojelualueilla, joilla niiden saalistus aiheuttaa merkittäviä pesimätappioita. Minkin ja supikoiran haitallisuus alkuperäislajistolle on osoitettu useissa eri tutkimuksissa. Haitallisten vieraslajien mahdollisimman tehokkaaseen poistamiseen on yhteiskunnassa nykyisin olemassa varsin kattava ja yhtenäinen tahtotila, mitä osoittaa EU- ja kansallisille tasoille laaditut vieraslajistrategiat ja supikoiran sekä minkin poistaminen riistaeläinluettelosta niiden pyynnin merkittäväksi tehostamiseksi.

Asetusesityksessä mainittu ketun ottaminen mukaan SPA-alueilla tapahtuvaan pienpetopyyntiin on tarpeellista ja linnuston pesimämenestyksen kannalta hyvä asia. Se tulee kuitenkin Metsästäjäliiton mielestä laajentaa koskemaan minkin ja supikoiran tapaan kaikkia perustettavia alueita.

Metsästäjäliitto esittää metsästysaikojen osalta, että minkin ja supikoiran pyynti sekä ketun metsästys tulee sallia kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla 1.8.–

30.4. välisenä aikana. Tämä on keskeisen tärkeää huomioida, sillä alueen olosuhteet huomioiden, asetusluonnoksessa nyt esitetyllä pyyntiajan rajauksella supikoiran pyyntikausi sijoittuisi pääosin jaksolle, jolloin supikoirat nukkuvat talviunta, mikä estää supikoirien tehokkaan pyynnin lähes kokonaan. Vieraspetojen ja ketun metsästys ei käytännössä aiheuta häiriötä, joka vaarantaisi luonnonsuojelualueilla linnustollisia suojelutavoitteita.

Pidempi vieraspetojen ja ketun pyyntiaika mahdollistaa monipuolisten pyyntimenetelmien käytön. Se myös tukee kansallisen HELMI-ohjelman mukaisen vieraspetopyynnin toteutusta tärkeänä ja arvokkaana luonnonhoitokeinona.

Metso ja teeri

Metson ja teeren metsästyksen salliminen valtioneuvoston asetuksella noin puolella perustettavista suojelualueista on hyvää ja kannatettavaa kehitystä. Kuitenkin olisi tarpeen tarkastella vielä kanalinnuksen sallimista vielä muillakin suojeltavilla alueilla. Metsästäjäliitto esittää, että metson ja teeren metsästyksen tulee jatkua valtioneuvoston asetuksessa myös SPA-alueilla, sillä metsästyksen jatkuminen ei vaaranna kyseisten alueiden perustamistarkoitusta.

Pyy

Valtioneuvoston asetusluonnoksen mukaan metsäkanalinnuista pyyn metsästystä ei sallittaisi, eikä asiaa taustamuistiossa perustella mitenkään. Metsästäjäliitto ei pidä pyyn metsästyskieltoa tarpeellisena eikä oikeutettuna.

Syy metsästyksen kieltämisesityksessä lienee se, että tuoreimmassa Suomen lajien uhanalaisuutta käsittelevässä Punaisessa kirjassa pyy on yllättäen luokiteltu vuonna 2019 vaarantuneeksi (VU), muutoksena koko 2000-luvun alun ajan kestäneen katkeamattomaan jaksoon, jossa se on luokiteltu maassamme elinvoimaiseksi (LC).

Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan valtakunnallisen uhanalaisluokitusmuutoksen muuttumisen käyttäminen perusteena sille, että pyy rauhoitetaan Pohjois-Pohjanmaan suojelualueilla ei ole tässä tapauksessa oikea. Kattava ja kansainvälisestikin tunnustettu pitkäaikaisriistatieto eli riistakolmioaineisto osoittaa, että pyy voi hyvin Pohjois-Pohjanmaalla ja sen kannat ovat vahvat.

Riistakolmioilta kerätystä aineistoista 2000-luvun osalta voidaan todeta, että pyykannat ovat toipuneet hyvin vuosien 2015 - 2016 tilapäisestä aallonpohjasta ja pyytiheydet ovat nyttemmin hyvällä tasolla. Tämän kehityksen ja Pohjois-Pohjanmaan tiheyslukujen valossa pyyn jättäminen

metsästyksen ulkopuolelle tässä suojelualuevalmistelussa on perusteetonta. Metsästäjäliitto muistuttaa, että metsäkanalinnuilla esiintyvä voimakas syklinen kannanvaihtelu ja sen aallonpohjan epäsuotuisa ajoittuminen Punaisen kirjan viimeisimmälle tarkastelujaksolle on todennäköisin syy siihen, että elinvoimaisuusluokitusta on tarpeettomasti maassamme muutettu. Pohjois-Pohjanmaan pyykanta kestää kuitenkin hyvin oikein mitoitettua metsästysverotusta.

Metsästäjäliitto pitää tärkeänä, että tarkasteltaessa pyyn metsästystä Pohjois-Pohjanmaalla suojelupäätökset tehdään nimenomaan kyseisen maakunnan pyykannan tilanteen pohjalta, mikä on todistetusti hyvä ja elinvoimainen. Metsästäjäliiton mielestä tulee muistaa, että suojelualueen perustamisasetuksen muuttaminen jälkeensä on erittäin työläs prosessi, joten metsästettävien riistalajien luettelo tulee olla heti alusta alkaen todelliseen alueelliseen tilanteeseen perustuva ja riittävän laaja. Metsästäjäliitto esittää, että pyyn metsästyksen tulee jatkua valtioneuvoston asetuksessa myös SPA-alueilla, sillä metsästys ei vaaranna kyseisten alueiden perustamistarkoitusta.

Metsäjänis ja rusakko

Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan on tarpeellista jäniseläinten osalta valtioneuvoston asetuksella sallia sekä metsäjäniksen että rusakon pyynti kattavasti vähintään siellä missä muidenkin riistalajien metsästystä sallitaan, sillä molemmat ovat elinvoimaisia ja maakunnan alueella esiintyviä lajeja. Tämä on myös käytännön metsästyksen toteuttamisen kannalta järkevää ja perusteltua.

Vesilinnut ja metsähanhi

Pohjois-Pohjanmaalle perustettavilla suojelualueilla harrastetaan myös vesilintujen pyyntiä. Metsästys pääasiassa kohdistuu yleisimpiin saalislintuihin eli heinäisorsaan, taviin ja telkkään. Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan perustettavilla luonnonsuojelualueilla on perusteltua sallia heinäorsan, tavin ja telkän metsästystä. Vesilintuja tulisi voida lisäksi metsästää kaikilla niillä valtioneuvoston asetusluonnoksessa mainituilla alueilla, jotka eivät ole lintudirektiivin mukaisia erityisiä suojelualueita (SPA) ja lisäksi Natura 2000 -ohjelmaan kuulumattomilla alueilla.

Edellä mainittu esitys käsittää myös metsähanhen, jonka pyynti on tunnustetusti tärkeä osa Pohjois-Pohjanmaan metsästyskulttuuria ja historiaa. Metsähanhi on keskeinen riistalaji tässä suojelualuevalmistelussa etenkin siinä valossa, että perustettavilla suojelualueilla on laajoja suokokonaisuuksia, joilla esiintyy taigametsähanhea ja jossa lajia on aiemmin myös metsästetty. Nyttemmin metsähanhen kestävä metsästys on turvattu kansainvälisen populaatiotason kannanhoidon sekä metsästyslain 38 §:n mukaisin säätelykeinoin (yhden hanhen metsästäjäkohtainen kausikiintiö), huomioiden kannan alueellinen tila ja metsästyspaine.

Näätä

Suojelualueille tulisi sallia näädän metsästysmahdollisuutta vieraspetojen (supikoira ja minkki) ja ketun pyynnin lisäksi. Tämä on perusteltua huomioida suoraan alueiden perustamisasetuksessa, sillä luonnonsuojelulain 15 §:n mukainen menettely vain jälleen lisää tarpeetonta byrokratiaa ja estää käytännössä pyynnin toteutumisen. Näätä voi yhdessä vieraspetojen kanssa aiheuttaa merkittävää vahinkoa linnustollisesti arvokkailla kohteilla. Näädän metsästys pitää sallia asetusluonnoksessa mainittujen alueiden lisäksi vähintään myös Natura 2000 -ohjelman mukaisilla SPA-alueilla.

Kanadanmajava

Lausunnolla olevan esityksen mukaisesti kanadanmajavan metsästys ei olisi sallittua perustettavilla luonnonsuojelualueilla kuin ainoastaan luonnonsuojelulain 15 § mukaisella poikkeusluvalla. Asiantuntijoiden arvion mukaan kyseinen menettely ei ole kuitenkaan riittävän joustava ja nopea tehokkaaseen vahinkojen ehkäisemiseen tai majavakannan hallintaan.

Metsästäjäliitto esittää kanadanmajavan metsästyksen sallimista metsästysasetuksen mukaisen metsästysajan mukaisesti vahinkojen ehkäisemiseksi niillä alueilla, joilla kanadanmajava voi aiheuttaa uhan suojelutavoitteiden toteutumiselle. Näitä voivat olla esimerkiksi kohteet, joissa esiintyy runsaasti luonnon monimuotoisuudelle tärkeää haapaa. Myös suojelualueen ympärillä oleviin talousmetsiin voi syntyä merkittäviä taloudellisia vahinkoja veden noustessa suojelualueelta sinne nopeasti.

Villisika

Asetusesityksen mukaisesti villisian metsästys ei olisi sallittua perustettavilla luonnonsuojelualueilla. Vaikka Pohjois-Pohjanmaan maakunta ei ole toistaiseksi tiheän villisikakannan aluetta, on todennäköistä, että ilmastonmuutoksen edetessä villisikakanta vahvistuu myös Pohjois-Pohjanmaan maakunnan alueella. Tähän on perusteltua siten varautua myös säädöstasolla, sillä jälkepäin se on työlästä.

Euroopasta saatujen kokemusten valossa villisikojen pyynti pitää olla mahdollisimman tehokasta, että afrikkalaisen sikarutto voidaan pitää poissa Suomesta sen aiheuttaminen erittäin merkittävien kansantaloudellisten vaikutusten vuoksi. Tiedetään, että alueet, joilla villisikaa ei saa metsästää, voivat toimia merkittävinä sikareservaatteina, vaikka muualla kantaa pyrittäisiin pienentämään suurillakin panostuksilla. Metsästäjäliitto esittää, että villisian metsästys sallittaisiin Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan perustettavilla suojelualueilla muiden säädösvalmistelukohteiden tapaan (sallittu laajasti Etelä-Savon sekä Etelä- ja Pohjois-Karjalan luonnonsuojelualueilla)

Hirvi, valkohäntäpeura ja metsäkauris

Hirvenmetsästystä sallittaisiin esityksen mukaisesti suurimmalla osalla valtioneuvoston asetuksella suojeltavista alueista, mikä on hyvä asia.

On huomioitava, että perustettavilla Niittysuon-Siiransuon, Jäkälänevan ja Kaakkurisuon luonnonsuojelualueilla tulee Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan sallia myös hirvenmetsästys suoraan perustamisasetuksessa, sillä hirvenmetsästys ei ole ristiriidassa alueen perustamistarkoituksen tai muun virkistyskäytön kanssa. Tällä hetkellä niitä ei asetusesityksessä olla sallimassa, mikä tulee korjata.

Lausunnolla olevan esityksen mukaisesti valkohäntäpeuran ja metsäkauriin metsästys ei olisi sallittua perustettavilla luonnonsuojelualueilla.

Metsästäjäliitto muistuttaa, että sekä isojen että pienten hirvieläinten kannansäätelyn näkökulmasta riittävän yhtenäiset ja laajat metsästysalueet ovat tärkeitä. Metsästysalueiden pirstoutuminen yksiselitteisesti vaikeuttaa metsästyksen järjestämistä. On oleellista, että pienten hirvieläinten kantoja hoidetaan suunnitelmallisesti, siten että arvokasta riistaresurssia pystytään hyödyntämään kuitenkin niin, että haitat saadaan minimoitua. On myös nähtävissä, että tulevaisuudessa leudontuvien talvien myötä metsäkauris- ja valkohäntäpeurakanta tulee kasvamaan myös Pohjois-Pohjanmaalla. Tähän on järkevää ja perusteltua varautua säädöksissä jo etukäteen.

Tilastojen mukaan metsäkauriin ja valkohäntäpeuran liikennevahingot ovat korkeimmillaan rannikkoalueilla. Runsaiden liikennesuoritemäärien välittömässä läheisyydessä on tarpeen säädellä kaikkia hirvieläinkantoja.

Metsäkauriin metsästys tulee sallia valtioneuvoston asetuksella samoilla alueilla kuin hirven metsästys metsäkauriin kannanhallinnan ja vahinkojen ennaltaehkäisemisen turvaamiseksi. Valkohäntäpeuran metsästys tulee Metsästäjäliiton mielestä lisäksi sallia kaikilla suojelualueilla, jotka sijaitsevat poronhoitoalueen eteläpuolella.

Suurpedot

Asetusluonnoksessa esitetään suurpetojen metsästystä kiellettäväksi. Metsästäjäliitto näkee asiassa merkittävän ongelman ja muutostarpeen. Koska Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan perustettavat

suojelualueet ovat pinta-alaltaan suuria ja ne sijaitsevat harvaan asutuilla seuduilla, ovat ne keskeisiä suurpetojen elinalueita. On yleisesti tiedossa, että suurpetojen metsästys vaatii pinta-alaltaan mittavia ja yhtenäisiä alueita, koska suurpetojen elinpiirit ovat laajoja. Tästä seurauksena on, että metsästyksen toteuttaminen vaikeutuu käytännössä, jos metsästysalueet pirstoutuvat.

Erityistarpeen suurpetokantojen säätelylle Pohjois-Pohjanmaalla antaa ainutlaatuinen metsäpeurakanta, jonka lisääntymiskyvyn ylläpidosta ja lajin hyvinvoinnista meillä on suorastaan kansallinen velvollisuus huolehtia. Pohjois-Pohjanmaan maakunnan alue on keskeinen Suomenselän metsäpeurakannan kesäaikainen elinalue. Tämä tulee huomioida perustamisasetuksessa, sillä metsäpeuran suojelussa suurin uhka on suurpetojen aiheuttama kuolleisuus.

Suurpetojen metsästys tulee Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan sallia perustettavilla suojelualueilla. Näin varsin tärkeä ja lajien kannanhoitosuunnitelmiin (karhu, ilves, susi) kuuluva suurpetojen kannanhoidollinen metsästys ei tarpeettomasti hankaloituisi Pohjois-Pohjanmaan alueella. Lisäksi perustamisasetuksessa tulee huomioida Suomen riistakeskuksen myöntämällä metsästyslain 41 § 2 momentin mukaisella poikkeusluvalla tapahtuva suurpetojen häiritseminen.

Harmaahylje ja itämerennorppa

Harmaahylkeen pyynti ja Perämerellä myös itämerennorpan kantojen säätely on erittäin tärkeää huomioida perustamisasetuksessa. Hylkeistä ammattikalastukselle aiheutuu nykyisin erittäin merkittäviä vahinkoja, jopa siinä mittakaavassa että ammattikalastusta ei voida enää alueella järkevästi harjoittaa.

Lausunnolla olevan asetusluonnokseen sisältyvän Hailuodon luonnonsuojelualueen merialueet ovat harmaahylje- ja itämerennorppakannan säätelyn näkökulmasta tärkeitä. Valtioneuvoston asetusluonnoksessa esitetään harmaahylkeen ja itämerennorpan rauhoittamista merialueella, joka sisältyy Hailuodon luonnonsuojelualueeseen.

Metsästäjäliitto esittää, että harmaahylkeen ja itämerennorpan metsästys tulisi perustettavalla Hailuodon luonnonsuojelualueen merialueen osalta järjestää kuten Selkämeren kansallispuistossa on tehty harmaahylkeen metsästyksen suhteen eli sallia hylkeenpyynti, sillä harmaahylkeen ja itämerennorpan kannat kasvavat riippumatta nykyisistä keskeytysmetsästysmääristä.

Rauhoittamattomat linnut

Rauhoittamattomien lintujen metsästyksen salliminen alueella tukisi myös luonnonsuojelualueen suojelutarkoitusta erityisesti linnustollisesti arvokkailla suojelualueilla. Rauhoittamattomia lintujen (varis, harakka, naakka, harmaalokki, merilokki) vähentäminen alueelta vähentäisi osaltaan muiden, myös rauhoitettujen lintujen pesä- ja poikastuhoja. Asia tulee huomioida suoraan asetuksessa.

Luonnonhoitotyöt

Metsästäjien näkökulmasta riistan- ja luonnonhoitotöiden rajoittamiseen tai kieltäminen nähdään epätoivottuna kehityksenä. Luonnon monimuotoisuutta palvelevat riistapellot ja lukuisat kosteikot ovat syntyneet maahamme metsästäjien tekeminä. Riistanhoitotöihin kuuluva vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen on tutkitusti todettu keino edistää vesilintujen poikastuottoa. Tätä ei tule jatkossakaan tarpeettomasti rajoittaa suojeltavilla alueilla.

Lopuksi

Kuten ylläolevista alueen metsästyssuorojen Metsästäjäliitolle esille tuomista huolenaiheista voi huomata, metsästäjät ovat aidosti huolissaan harrastuksensa jatkosta ja säilymisestä jälkipolville, aivan kuten oman kotiseutunsa luonnon hyvinvoinnista.

Metsästäjäliito haluaa muistuttaa, että on erittäin tärkeää, että paikallisten metsästäjien kanssa keskustellaan ja kerrotaan jo mahdollisimman varhain suojelun yksityiskohtaisista vaikutuksista metsästyksen järjestelyihin alueella. Näin parhaiten vältetään epätietoisuuden ja epävarmuuden aiheuttamalta negatiivisuudelta ja luonnonsuojelualueiden hyväksyttävyyys saadaan yhteiskunnallisesti paremmalle tasolle. Se on kaikkien osapuolten etu.

Suomen Metsästäjäliitto – Finlands Jägarförbund r.y.

Toimeksi saaneena:

Ere Grenfors

Luonnon- ja riistanhoitopäällikkö

Grenfors Ere
Suomen Metsästäjäliitto